

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ανθρώποι, οι οποίοι δύτες γνωρίσουν γιά πολύτη φορά έναν κύριο, τό πρώτο πρόγραμμα που θα κυττάξουν ενε τά χέρια του, γιατί έχουν την ίδεα διτή από τά χέρια θά καταλάβουν με τί είδους ανθρώποι έχουν νά κάνουν. Υπάρχουν διευθυνταί επιχειρήσεων που δὲν προσέλαμβάνουν κανένα νέο ήπιανό, διότι δὲν άναβούν πρώτα σ' ένα γραφολόγο νά ξεστάσουν γραφικό του χαρακτήρα. Σε ωραμένες άστυνομίες της Ευρώπης έπιάρχουν ιδιαίτερα φήμες, στά δύοτα έξετάζουν τό σχήμα του αύτου τῶν διαφόρων κακοποιῶν, και από την δείνα ή την τάδε λεπτομέρεια κρίνουν διότι κακοποιός αυτός είναι έκ γενετής κακοδρόμος ή μη μονάχα ή άναγκη τὸν έσπορως νά πράξῃ τὸ κακό.

Υπάρχουν φενολόγοι, ήπαρχουν γειρομάντες, οι οποίοι διατείνονται διτή ένα και μόνον τιμήμα τού ανθρώπουν σώματος ἀφού γιά νά δειπνή ή πλόνηκο τού ανθρώπου, γιά νά τὸν χαρακτηρίσουν.

Σ' ἄλλες λοιπὸν αὐτές τις ἐπιστήμες προσετέθη τόρος και μὰ κανονίγρα : ή διάγνωσις τοῦ χαρακτῆρος τού ανθρώπου ἀπό τὸ στόμα του. Τὸ στόμα τού ανθρώπου—ἔτοις ιπτοητοῖς αὐτή ή νέα φυσιογνωμική—κι' δύτες ἀκόμα ελεύθεροι μᾶς... λέει πολλά-πολλά πράγματα γιά τὸ χαρακτήρα του.

Τὸ σχήμα τῶν χειλέων, ή γονίες τοῦ στόματος, ή θέσις τοῦ ἐπάνω και τοῦ κάτω χειλούς, φανερώνουν ένα σωρὸ πράγματα σὲ όποιον ξέρει νά διαβάσῃ τὴν γλώσσα τους, μαρτυροῦν τὰ νύρια γνωρίσματα τοῦ χαρακτῆρος τού καποτού τους, τὶς τάσεις του και τὶς ἐπιθυμίες του. δύο κι' ἀν προσπαθεῖ διτίος νά τὺς κρίνῃ.

Η εχειλεομαντία—ἔτοις θωμαζεταί ή νέα αὐτή ἐπιστήμη—μᾶς μαθαίνει διτή έπιάρχουν τούς βασικούς σχήματα γιά κάθε στόμα : Τὸ στόμα πού και τὰ δύο του χειλί είνε μᾶλλον δύο, δὲν σχηματίζουν τόξα και ἀφαρμόζουν καλά τὸ ένα δάκρυ στὸ άλλο. Τὸ στόμα αὐτὸν φανερώνει μεγαλοψύχη, σατυρική διάθεση, εντασθήσια και μιά ἐλαφρά τάση πρός τὴν μελαγχολία.

Ο δευτέρος τύπος είνε τὸ μεγάλο και καλοσχηματισμένο στόμα τού δύοτα ή τέταν χειλούς προσεχεῖ κάτως και τού δοιού ή γωνίες κατεβαίνοντα μᾶλλον πρός τὸ κάτω. Τὸ στόμα αὐτὸν δείχνει ἔξυπνάδα, ἐνεργητικότητα και σταθερότητα χαρακτήρος. Ο τρίτος τέλος, τύπος είνε τὸ στόμα με τὸ παγύ και προτεταμένο κάτω γείλος, τὸ στόμα πού τὸ έπιάνω χειλός του σχηματίζει ένα κανονικό τόξο. Τὸ στόμα αὐτὸν στάνα είνε ἑτελῶς κλειστὸ και ώς ἐπὶ τὸ πλεύσιον ἀφίνει νά διαφαίνονται ἀπό μέσα τὰ δόντια. Αὐτὸν τὸ στόμα φανερώνει μεγάλη ἀγάπη πρὸς τὴν ζωή, θεμονή και έμφραγμα χρει.

Βασιζόμενοι ἐπάνω σ' αὐτοὺς τοὺς τρεῖς τύπους τῶν χειλέων, μπορεῖτε νά κρίνετε τὸν χαρακτῆρα τῶν συνανθρώπων σας. Μπορεῖτε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο νά καταλάβετε διτή ὁ φύλος σας ἔχει πραγματικῶς τὸν χαρακτήρα που δείχνει σὲ σᾶς, διτή ή ἐκλεκτή σας ἔχει πραγματικῶς τὰ εὐγενικά αἰσθήματα, τὰ διποιαί νομιμεῖτε διτή ξει.

Η χειλεομαντία φανέρωσε τελευταία διτή πολλοί ἀπό τοὺς γνωστούς μας ἀστέρως τῆς θύμης έχοντας κατα βάθος τελείων διαφορετικό χαρακτῆρα ἀπό τοὺς έξιντον ποὺ μᾶς φανερώνουν στὰ διάφορα φύλα ποὺ παίζουν. Π. χ. ή Μάρλεν Ντίπτριχ, ή μοιραία γνωνάκια μὲ τὴν πέτρινη καρδιά ποὺ τὰ θυσιάζει διλό πρός χέριαν τοῦ σκοτοῦ της, είνε, διποιαί φανερώνει τὸ στόμα της, ἔξαιρετικά αἰσθηματική και φωμαντική γνωνάκια. Τὸ σημῆνα

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΧΕΙΛΕΟΜΑΝΤΙΑΣ

Τὰ χείλη τοῦ Μωρού Σεβαλί

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΣΦΙΧΤΟΚΛΕΙΣΜΕΝΑ ΧΕΙΛΗ

Πῶς νά μαντεύετε τὸν χαρακτῆρα ένδος ἀνθρώπου. Οι τρεῖς βρασικοί τύποι τοῦ στόματος. Τὶ μαρτυροῦν τὰ χείλη τῆς Μάρλεν Ντίπτριχ. Τὰ «αύστηρα» χείλη τῆς Γκρέτας Γκάρμπρυ. Ο χαρακτῆρας τοῦ Μωρού Σεβαλί. Οι ἀστέρες τοῦ κινηματογράφου ἐπὶ τῆς θύμης και στὴ ζωή. Τὰ διαματα τῆς χειλεομαντίας, κτλ. κτλ.

φρά δύο πονηρίας και μιά ἐλαφρά δύο αἰσθηματικότητος, τὴν διποιαί στούματα σε πολλά μιστικά νά μᾶς φανερώσουν. Π. χ. τὸ στόμα τοῦ Μωρού Σεβαλί μὲ διηγεῖται τελείως διαφορετικὰ πράγματα ἀτ' διτή τα γελαστά του μάτια. Δείχνει χιονισμό, μιά ἐλαφρά δύο πονηρίας και μιά ἐλαφρά δύο αἰσθηματικότητος, τὴν διποιαί στούματα σε πολλά μιστικά νά μᾶς φανερώσουν. Είναι στόμα φιλόδοξο και συγχρόνως ιπτερήφανο και τὰ σφράγια κλεισμένα χειλή του φανερώνουν ἔγωσιμο και διάθεσι πρός τὸ διποιαί.

Ιδού χειλέων της δείχνει ἀκόμα διποιαί είπιμονη στὰ μικρὰ ζητήματα και ὑποχωρητικὴ στὰ μεγάλα. Η περιφρόνης πρὸς τὸν κόσμο και τὴν ζωὴ ποὺ μᾶς παροντάζει στὶς τανίες της δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν πραγματικὸν της χαρακτῆρα. Τέλος τὸ στόμα τῆς Μάρλεν Ντίπτριχ φανερώνει μεγάλη ἀντιληφτή και ἀκετή δύο φιλαυτίας καθὼς και μικρή τάσι πρὸς τὴν μελαγχολία.

* * *

“Ας πάρουμε τώρα μιά ὅλη μεγάλη μικραί γνωνάκια, τὴν γόνησα. Γκρέτα Γκάρμπρυ. Αὔτης τὸ στόμα είνε περισσότερο σύμφωνο μὲ τὸν τύπο ποὺ μᾶς ἐμφανίζει στὴ σηκρήν. Είναι ένα στόμα μανοντικό, ἀλλὰ μὲ πολλὰ αιστρόποδα σχήμα. Φανερώνει ἀγάπη πρὸς τὴν σιωπή, λογινή θέληση, διντύλη τοῦ θύμου και τὸν δρόσον και μεγάλη φυγή την εὐνένεια.

“Αν φωτάτε και γιά τοὺς ἄνδρες, και αὐτῶν τὰ πλευτά χείλη έχουν πολλὰ μιστικά νά μᾶς φανερώσουν. Π. χ. τὸ στόμα τοῦ Μωρού Σεβαλί μὲ διηγεῖται τελείως διαφορετικὰ πράγματα ἀτ' διτή τα γελαστά του μάτια. Δείχνει χιονισμό, μιά ἐλαφρά δύο πονηρίας και μιά ἐλαφρά δύο αἰσθηματικότητος, τὴν διποιαί στούματα σε πολλά μιστικά νά μᾶς φανερώσουν. Είναι στόμα φιλόδοξο και συγχρόνως ιπτερήφανο και τὰ σφράγια κλεισμένα χειλή του φανερώνουν ἔγωσιμο και διάθεσι πρός τὸ διποιαί.

* * *

Τελείως διαφορετικὸν χαρακτῆρα φανερώνει τὸ στόμα τοῦ Χάνς Αλμπτερού, τὸν κανιονόγονο Γερμανού πρωταγωνιστού. Στὸν κινηματογάρα παιτεῖ πάντοτε εθνικούς και διασκεδαστικούς τύπους ποὺ διατηροῦν τὸ κέφι τους σὲ ὅλες τὶς κακές στιγμές. Στὴν πραγματικότητα διμοις, διντύλη τοῦ φανερώνουμε από τὸ στόμα του, διανές αἴσθησης ποσαρός και αιστρόποδα, ἀλλὰ συγχρόνως ἀπλὸς και εύδην. Είναι διντύλων ποὺ δὲν διστάζει νά διακινθεύεται τὸ πάνα, ἀφού τὸ έχη τοῖσι και μιά ἐλαφρά στοχαστή πιθανότητα πάντα και τὸ κερδίσιον κάτι. Τέλος τὸ στόμα τοῦ Αλμπτερού δείχνει αἰσθητού πολὺ πρὸς τὸν πραγματικότητα τοῦ προτότοπου ποὺ δέχεται σὲ τὸν θύμο της ζωῆς και πεντακόσια χρόνια, τὸ λεπτὸ χαμόγελο τῶν χειλιών της κρύθει ένα μικρή στούματα.

Θύη ἐπιληφή στὸ τέλος η χειλεομαντία; Και τὰ έρθη μιά ἐποχὴ ποὺ πού θύη μιαροφούνει νά διακινθεύει στὸ στόμα τοῦ συνομίλητον μας τὸν χαρακτῆρα τοῦ, διως θύη διαβαζόμενε σ' ένα ανοικτό βιβλίο; “Ας τὸ ἐπιλεύση. Γιατί τότε τέλος θύη μιαρόσην νά λυθῇ και τὸ αντίγμα τῆς Τζιούντας ποὺ τὸ στόμα της τώρα και πεντακόσια χρόνια, τὸ λεπτὸ χαμόγελο τῶν χειλιών της κρύθει ένα μικρή στούματα.

ΠΑΡΣΕΔΡΣ

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΣΟΦΟΙ

“Η τύχη τοῦ καθενὸς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δική του ἐνεργητικότητα.

Κ ο α γ κ ι s.

Καθὼς η γλυπτική τέχνη μιτορεῖ νά δώσῃ στὸ μάρμαρο διάφορες ψημοφρέες, έτοις και ή καλλιανταροφή στὶς αἰσθητικῶν πολλά πρόσωπα.

K. II Π α π αρ ο η γ δ π ο ν τ ο σ.

“Η ἐλπίδη είνε η βακτηρία τῆς ζωῆς, τὸ φῶς τῆς νεότητος, καθὼς και τὸν γήρατος. Ξωρίς αὐτήν, η ζωὴ θύη ήταν ένα μαρύ σκοτεινότητα.

Σ α τ ω δ ρ i α ν δ ο c.

“Η ἐλευθερία είνε τὸ ψωμὶ ποὺ λασι ο διεβίλον νά τὸ κερδίσουν εἰν διράτι τοῦ προσώπου των. Λ α μ ε ν ν α l.

ΤΗ Μάρλεν Ντίπτριχ